Dosarul nr. 3-1660/2022
2-22098085-12-3-08072022

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

11.03.2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Preşedintele şedinţei, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

examinând în ședință publică, acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către executorul judecătoresc Andrei Gosic împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și Ministerului Justiției al Republicii Moldova, persoane terțe Guvernul Republicii Moldova, Serviciul Fiscal de Stat și Biroul Politici de Reintegrare, cu privire la anularea actului administrativ, oligarea emiterii actului administrativ favorabil solicitat,

c o n s t a t ă:

La 08.07.2022, Andrei Gosic s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și Ministerului Justiției al Republicii Moldova, persoane terțe Guvernul Republicii Moldova, Serviciul Fiscal de Stat și Biroul Politici de Reintegrare, solicitînd :

- Anularea ca fiind ilegală Hotărârea nr. 33 din 26.05.2022 a Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti RM (UNEJ), cu obligarea UNEJ şi Ministerul Justiţiei al RM de a admite integral cererea nr. 190-aj-5/12/2022 din 28.03.2022 a executorului judecătoresc Andrei Gosic.

În motivarea acțiunii s-a invocat următoarele : prin Ordinul Ministrului Justiţiei nr. 764 din 06.10.2009, a fost instituit grupul de lucru responsabil de elaborarea proiectului de lege cu privire la executorii judecătoreşti, care a fost elaborat în vederea executării Programului de activitate al Guvernului Republicii Moldova 20092013 „Integrare Europeană : Liberate, Democraţie, Bunăstare” care conţine drept obiectiv reformarea sistemului de executare a hotărîrilor judecătoreşti prin instituirea sistemului de executori judecătoreşti privaţi.

În data de 17.06.2010, de către Parlamentul RM a fost adoptată LEGEA Nr. 113 privind executorii judecătorești, publicată la 23.07.2010, în Monitorul Oficial Nr. 126-128.

Potrivit art. 55 alin. (2) al Legii Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, care prevede în mod expres că : *„în termen de 2 luni de la data publicării prezentei legi, Ministerul Justiţiei va elabora şi va aproba actele normative necesare organizării şi funcţionării sistemului de executare silită”.* Or, prin prizma prevederilor Hotărîrii Curţii Constituţionale a RM cu nr.2 din 20.01.2015 „Legea trebuie interpretată în sensul producerii efectelor ei și nu în sensul neaplicării ei”.

Potrivit art.63 alin.(2) din Codul Civil RM (în redacția din 2010 cînd a intrat în vigoare Legea nr.113 din 17.06.2010), Persoana juridică de drept publc se consideră constituită în momentul intrării în vigoare a actului normativ prin care se aprobă regulamentul ori statutul eisau în momentul indicat în act.

Deci în speţă, legiuitorul prin instituirea normelor de drept regăsite la lit. (b) art. 50 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, lit. (c) art. 50 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, şi alin. (3) art. 54 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, a prevăzut că, entitatea Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti RM va fi legal constituită în momentul intrării în vigoare a actului normativ, prin care se va aproba Statutul UNEJ, fiind un moment viitor.

Şi în acest sens, este de menţionat că, în Monitorul Oficial un asemenea act normativ, în temeiul căruia ar fi aprobat Statutul UNEJ, nu a fost publicat din 2010 şi până în prezent.

Este cert şi evident - UNEJ, în mod legal, nu a fost constituită până în prezent, act*****d în mod fraudulos, în interesele unor interes de grup.

Or, atît entitatea UNEJ, cît şi organele sale de conducere în condiţiile Legii Nr. 113 din privind executorii judecătoreşti, nu dispun de atribuţii ce le-ar conferi dreptul de a aproba un act normativ, prin care să aprobe Statutul UNEJ.

Potrivit informaţiilor publicate pe pagina privată web - unej.md, precum şi informaţiilor din internet, STATUTUL Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti RM, a fost aprobat prin Hotărîrea nr. 1 a Congresului executorilor judecătoreşti din 21.09.2010, însă pînă în prezent acest Statut, analogic hotărârei nominalizate, în condiţiile LEGII Nr. 173 din 06.07.1994 privind modul de publicare şi intrare în vigoare a actelor oficiale, nu a fost publicat în Monitorul Oficial.

Mai mult ca atât, reeşind din prevederile Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, nici UNEJ, nici Congresul UNEJ, nu dispun de asemenea atribuţii legale de adoptare a actelor normative, or, actele normative se adoptă conform Legii nr. 780/2001 privind actele legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 36-38, art. 210), Legii rr. 317/2003 privind actele normative ale Guvernului şi ale altor autorităţi ale administraţiei publice centrale şi locale, (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr. 208 -210, art. 783), şi după abrogare deja în baza LEGE Nr. 100 din 22-12-2017 cu privire la actele normative, publicat în 12-01-Z018 în Monitorul Oficial Nr. 7-17 art. 34.

În condiţiile art. 63 alin. (1) din Codul Civil al RM, este prevăzut în mod expres că, *Persoana juridică se consideră constituită în momentul înregistrării ei de stat,* însă UNEJ RM din 2010 pînă în prezent nu s-a înregistrat în mod corespunzător în Registrul de Stat al Unităţilor de Drept, deţinut actualmente de către Instituţia Publică Agenţia Servicii Publice. Or, chiar şi Instituţia Publică „Agenţia Servicii Publice” IDNO - 1002600024700, a fost înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice, în mod analogic, Consiliul Superior al Magistraturii IDNO - 1006601004127, a fost înregistrat în registrul prenotat încă în 19.07.1996, circumstanţe ce denotă necesitatea înregistrării de stat, indiferent de tipul entităţii, însă UNEJ RM până în prezent se eschivează de la această obligaţiune legală, act*****d în afara cadrului legal din 20/0 şi până în prezent, fiind lipsită de capacitatea de exerciţiu a drepturilor procedurale civile.

Din data intrării în vigoare a Legii nr. 113 din 17.06.2010, în special - 23.07.2010 şi până în prezent, un Regulament de activitate al Consiliului UNEJ RM nu a fost aprobat. Or, actul normativ respectiv, ar asigura aflarea în albia legală a unui asemenea organ executiv al UNEJ RM, în mod analogic act*****d : Parlamentului RM - în baza Legii pentru adoptarea Regulamentului Parlamentului nr. 797-XIII din 02.04.1996, Miisterul Justiției activează în baza unui regulament, în special aprobat prin Hotărîrea nr.698 din 30.08.2017 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, Colegiului Disciplinar al executorilor judecătorești constituit pe lîngă UNEJ RM, activează prin adoptarea Ordinului MJ nr.1194 din 20.02.2017 cu privire la aprobarea Regulamentului de activitate al Colegiului Disciplinar

al executorilor judecătorești, precum și în cazul Comisiei de licențiere a executorilor judecătorești activează prin adoptarea Ordinului MJ nr.331 din 30.07.2015, cu privire la aprobarea Regulamentului de activitate al Comisiei de licențiere.

Însă, Consiliul UNEJ RM, care se bucură de un spectru larg de atribuţii regăsite la art. 42 alin. (3) lit. (d) a Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, din 2010 şi până în prezent activează în lipsa unui regulament, lăsând loc acţiunilor arbitrare şi realizării intereselor de grup, care sunt realizate de către factorii de decizie ai acestei entităţi, iar, pentru a exemplifica cu certitudine un asemenea comportament manifestat de către Consiliul UNEJ, este necesar de a reflecta atitudinea arbitrară şi discriminatorie a acestui organ în procesul de realizare a atribuţiilor funcţionale în baza prevederilor art. 42 alin. (3) lit. (d) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, cu privire la stabilirea circumscripţiilor camerelor teritoriale ale executorilor judecătoreşti şi efectiv stabilirea competenţei teritoriale a executorilor judecătoreşti în interiorul circumscripţiei instanţei de judecată în privinţa categoriilor de documente executorii, pentru a căror punere în executare există reglementări legale imperative referitor la teritorialitate, astfel în cât, în cazul executorului judecătoresc Corcescu Aurel Licenţa Seria LE nr. 121, UNEJ adoptă Hotărârea de stabilirea competenţei teritoriale a executorilor judecătoreşti în interiorul circumscripţiei instanţei de judecată în privinţa categoriilor de documente executorii, pentru a căror punere în executare există reglementări legale imperative referitor la teritorialitate în privinţa r. Rîbniţa, chiar şi până la adoptarea Hotărârii nr. 21 din 09.07.2020 a Consiliului UNEJ RM, cu privire la modificarea Hotărârei Consiliului UNEJ nr. 1 din 26.09.2010, iar, în cazul executorului judecătoresc Gosic Andrei refuză admiterea unei cereri analogice în special nr. 190-aj-5/12/2022 din 28.03.2022.

Potrivit art. 43 alin. (1) al Legii Nr. 113 din 17.06.2010, Președintele Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti este ales prin vot secret pe un termen de 4 ani.

Potrivit art. 18 alin. (1) lit. (a) al Legii Nr. 113 din 17.06.2010, activitatea executorului judecătoresc se suspendă în cazul deţinerii unei funcţii elective sau a funcţiei de secretar general al Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti - pe durata mandatului.

Din 23.07.2010, data la care a intrat în vigoare Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, şi pînă în prezent, în condiţiile lit. (a) alin. (1) art. 18 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, a fost ordonată suspendarea activităţii doar a unui executor judecătoresc - Novicov Oxana, care deţine funcţia de Secretar general al Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti, în rest, nici un ordin de suspendare a activităţii executorilor judecătoreşti ce ar deţine o funcţie electivă, precum cea de Preşedinte al UNEJ, nu a fost suspendată pe durata mandatului, iar, Preşedinţii UNEJ - actualmente Devderea Valeriu şi cel anterior Talmaci Roman, care actualmente deţine funcţia electivă de membru al Consiliului UNEJ, exercită concomitent şi funcţia de executor judecătoresc, contrar prevederilor imperative ale art. 18 alin. (1) lit. (a) al Legii Nr. 113 din 17.06.2010, în pofida faptului că potrivit art. 18 alin. (4) al Legii Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, este prevăzut în mod expres că: *„În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a) a art. 18, suspendarea se dispune prin ordin al ministrului justiţiei din oficiu sau la cererea Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti*", circumstanţe care elucidează faptul că Ministerul Justiţiei tacit au acceptat şi tolerat un asemenea abuz din partea celor ce deţin funcţii elective în UNEJ.

*La caz, întru exemplificarea necesităţii suspendării activităţii executorului judecătoresc pe perioada deţinerii unei funcţii elective, este necesar de a menţiona că, în condiţiile art. 3 alin. (7) din LEGEA Nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, este prevăzut că: „*La alegerea în calitate de membru al Consiliului Suverior al Magistraturii, persoanele care ocupă funcţii

administrative, în termen de 30 de zile de la data alegerii, depun cerere de suspendare a activităţii administrative pe perioada exercitării mandatului de membru al Consiliului Superior al Magistraturii".

În lumina celor elucidate este necesar de remarcat faptul că, din 2010 şi până în prezent, funcţia de Preşedinte al UNEJ (exercitată actualmente de Devderea Valeriu şi anterior Talmaci Roman) este neremunerată, circumstanțe care trezesc dubii rezonabile cu privier la integritatea acestor personae, care exercită această funcție în mod gratuity, de la prima vedere.

Conform Hotărîrei Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti RM nr. 1 din 26 septembrie 2010, au fost stabilite circumscripţiile Camerelor teritoriale ale executorilor judecătoreşti din RM, însă reeşind din conţinutul cuprins în actul prenotat, rezultă cert faptul că, nu toate localităţile din Republica Moldova, erau regăsite în actul prenotat, efectiv în mod integral circumscripţiile Camerelor teritoriale ale executorilor judecătoreşti din RM, nu acoperă toate circumscripţiile teritoriale ale Republicii Moldova, în special nu se regăsesc următoarele circumscripţii teritoriale - localităţi din stînga Nistrului, şi anume: m. Tiraspol, r. Camenca, r.E'ubăsari (parţial), r. Gr*****iopol, r. Rîbniţa (parţial), r. Slobozia.

Concomitent, este necesar de a remarca faptul că, parţial în privinţa r. Dubăsari: s. *****evca, s. Corjova, s. Mahala, s. Coşniţa, s. Pohrebea, s. Doroţcaia, s. Holercani, s. Marcăuţi, s. Pîrîta şi s. Ustia, a fost stabilită competenţa teritorială a executorului judecătoresc Scorici Lilia, totodată, r. Dubăsari: s. Cocieri, s. Molovata, s. Molovata Nouă, s. Roghi, s. Oxentea, a fost stabilită, competenţa teritorială a executorului judecătoresc Novicov Dmitrii, iar, în privinţa localităţilor din r. Dubăsari: s. Comisarovca Nouă, s. Crasnîi Vinogradari, s. Doibani (I), or. Dubăsari, s. Dubău, s. Dzerjinscoe, s. Goian, s. Harmaţca, s. Lunga, s. Ţîbuleuca, pînă în prezent na sunt atribuite în competenţa teritorială a executorilor judecătoreşti.

Iar în privinţa r. Rîbniţa, care nici nu se regăseşte în competenţa teritorială stabilită de Consiliul UNEJ RM în conţinutul Hotărîrei Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti RM nr. 1 din 26 septembrie 2010, conform informaţiilor regăsite pe pagina unej.md cea oficială a Ministerului Justiţiei al RM (httn://justice.gov.md/pageview.php?l=ro&idc=79&) a fost stabilită competenţa teritorială a executorului judecătoresc Corcescu Aurel, elucidînd ferm că, factorii de decizie ai UNEJ RM, acţionează destul de contradictoriu, şi lipsit de logică.

Potrivit art. 15 alin. (2) din Codul de Executare al RM, este prevăzut că :

Instanţa de judecată prezintă din oficiu titlul executoriu spre executare în cauzele ce ţin :

b) de urmărirea sumelor ce urmează a fi făcute venit la stat;

c) urmărirea sumelor încasate din contul statului, din contul întreprinderilor de stat şi al celor municipale, al societăţilor comerciale cu capital majoritar de stat;

d) de urmărirea pensiei de întreţinere;

e) de încasarea sumelor pentru repararea prejudiciilor cauzate prin vătămarea integrităţii corporale, prin o altă vătămare a sănătăţii sau prin deces, dacă repararea s-a efectuat sub formă de prestaţii băneşti periodice;

e^{1}) de repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti;

e^{2}) de repararea prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti;

f) de restabilirea la locul de muncă şi de încasarea salariului mediu pentru întreaga perioadă de absenţă forţată de la muncă;

g) încasarea indemnizaţiilor pentru incapacitate temporară de muncă şi altor prestaţii de asigurări sociale prevăzute de lege.

h) de încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat.

Iar potrivirt art.30 alin.(3) din Codul de Executare al RM, este prevăzut că :

Documentele executorii privind încasarea plăţilor periodice şi documentele executorii indicate la art.15 alin.(2) din prezentul cod, cu excepţia celor de la lit. c), se prezintă spre executare executorului judecătoresc în a cărui competenţă teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătoreşti, se află domiciliul sau sediul debitorului ori instituţia penitenciară în care îşi ispăşeşte pedeapsa debitorul.

Potrivit art. 42 alin. (3) lit. (d) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, Consiliul are următoarele atribuţii - stabileşte circumscripţiile camerelor teritoriale ale executorilor judecătoreşti.

Astfel, prin prizma cadrului legal indicat supra, este evident că, instanţele de judecată emitente a documentelor executorii cu privire la urmărirea sumelor ce urmează a fi făcute venit la stat, care urmează a fi prezentată din oficiu spre executare, nu pot fi înaintate spre executare, în lipsa unui executor judecătoresc care ar fi responsabil în privinţa localităţilor indicate supra, şi această situaţie persistă din 2010 şi pînă în prezent.

În aceiaşi ordine de idei, este de menţionat că, această problemă a fost abordată în repetate rânduri, iar executorul judecătoresc Gosic Andrei a efectuat mai multe tentative de a obţine competenţa teritorială asupra localităţilor prenotate, însă, factorii de decizie ai organelor profesionale de autoadministrare a profesiei (UNEJ RM) au tergiversat examinarea acestui subiect, invocînd diferite tertipuri.

Ulterior reeşind din diferenţa de viziuni a executorului judecătoresc Gosic Andrei şi Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti RM, pe marginea legitimităţii acţiunilor factorilor de decizie ai UNEJ RM, s-au iscat mai multe litigii civile, circumstanţe în care acest subiect a rămas nesoluţionat pînă în prezent.

În lumina celor expuse, este de menţionat că, luînd în consideraţiune comportamentul UNEJ RM, la 21.01.2019, executorul judecătoresc Gosic Andrei a înregistrat în secritariatul UNEJ RM, cererea nr. 190-02/2019 din 21.01.2019, abordînd acelaşi subiect de revizuire a Hotărîrei Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti RM nr. 1 din 26 septembrie 2010, şi extinderea competenţei în privinţa localităţilor din stînga Nistrului, în special: m. Tiraspol, r. Camenca, r. Dubăsari, r. Gr*****iopol, r. Rîbniţa (parţial), r. Slobozia.

Este de menţionat faptul că, UNEJ RM nu a reacţionat sub nici o formă, la un asemenea subiect de importanţă majoră, provocînd executorul judecătoresc Gosic Andrei de a-şi apăra, interesele prin intermediul instanţelor de judecată, unde factorii de decizie ai UNEJ RM, au o influenţă destul de considerabilă, în opinia executorului judecătoresc Gosic Andrei, care a înaintat cîteva contestaţii asupra actelor vădit ilegale ale UNEJ RM, însă instanţele de judecată nu acordă credibilitate argumentelor executorului judecătoresc Gosic Andrei, iar, în unele situaţii însăşi Ministerul Justiţiei al RM, tolerează aceste abuzuri ale factorilor de decizie din cadrul UNEJ RM.

În circumstanţele prenotate, la 06.11.2019, executorul judecătoresc Gosic Andrei a expediat cererea repetată cu nr. 190-70/2019, la poşta electronică a UNEJ RM, insistînd asupra acordării unui răspuns de către UNEJ RM, în acest sens.

În data de 22.11.2019, UNEJ RM a numit pentru 26.11.2019, şedinţa Consiliului UNEJ RM, întru soluţionarea cererii repetate cu nr. 190-70/2019 din 06.11.2019 a executorului judecătoresc Gosic Andrei, însă în formă scrisă UNEJ nu s-a expus, în acest sens până în prezent.

Tocmai în data de 09.07.2020, Consiliul UNEJ a emis Hotărârea nr. 21, cu privire la modificarea Hotărârei Consiliului nr. 1 din 26.09.2010, însă în executare această hotărâre nu a fost pusă până în prezent, şi un executor judecătoresc nu a fost numit responsabil în acest sens, deşi cererile executorului judecătoresc Gosic Andrei, au fost înregistrate în mod corespunzător.

Totodată, reeşind din conţinutul răspunsului Nr. 10318 din 24.09.2018 (antidatat) al UNEJ RM, acordat Judecătoriei Orhei la interpelarea nr. 1175 din 19.09.2019, UNEJ RM este în căutarea unui executor judecătoresc care şi-ar exprima acordul în sensul preluării competenţei teritoriale în privinţa localităţilor din stînga Nistrului, ceea ce este un fals grosolan.

Este de menţionat că, aceste abuzuri au fost semnalate de către executorul judecătoresc Gosic Andrei la Ministerul Justiţiei al RM, Serviciul Fiscal de Stat al MF al RM şi Curtea de Conturi a RM, iar, drept rezultat, a fost recepţionat un răspuns formal din partea Curţii de Conturi a RM, iar, Ministerul Justiţiei al RM şi Serviciul Fiscal de Stat al MF al RM nici nu au reacţionat, în acest sens.

În circumstanţele descrise, executorul judecătoresc Gosic Andrei a înaintat mai multe interpelări către: Biroul Vamal Nord, Centru şi Sud, precum şi Judecătoriile Orhei, Criuleni, Căuşeni, identificînd existenţa a multiple documente executorii care nu sunt puse în executare, în lipsa unui executor judecătoresc competent teritorial.

Astfel, întru neadmiterea prejudicierii Bugetului Public Naţional al RM şi acordarea posibilităţii creditorilor de a beneficia de posibilitatea punerii în executare a documentelor executorii de urmărire a pensiei de întreţinere, executorul judecătoresc Gosic Andrei a convenit la direct cu autorităţile emitente de a pune în executare aceste documente executorii, şi la momentul actual sunt puse în executare şi real recuperate sume de bani, în baza unor asemenea documente executorii, întru exemplificarea cărui fapt şi elucidarea situaţiei reale Ministerul Justiţiei al RM a fost informat de către executorul judecătoresc Gosic Andrei, însă aceste documente executorii sunt primite spre executare de către executorul judecătoresc Gosic Andrei din 2020, iar, cîte documente executorii au fost stinse prin prescripţia termenului de prezentare, prevăzut la art. 16 din Codul de Executare al RM, şi care sunt realele prejudicii ale Statului, în perioada anilor 2010 - 2022, urmează de văzut, în situaţia existenţei unui interes sănătos.

La 23.12.2021, executorul judecătoresc Gosic Andrei a participat la şedinţa Consiliului UNEJ, în cadrul cărui a fost examinat demersul nr. 05/9177 din 16.11.2021 al Ministerului Justiţiei a RM, reiterând în faţa Consiliului UNEJ poziţia cu privire la preluarea circumscripţiei şi extinderea competenţei în privinţa localităţilor din stînga Nistrului, în special : m. Tiraspol, r. Camenca, r. Dubăsari, r. Gr*****iopol, r. Rîbniţa (parţial), r. Slobozia, însă până în prezent Consiliul UNEJ nu s-a expus, circumstanţe care pot genera aplicarea instrumentului prevăzut de LEGEA Nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti. Or, potrivit practicii CEDO, hotărîrea pronunţată în cauza Ruianu vs România, Curtea a statuat că : „dreptul la justiţie, garantat de articolul 6, protejează în egală măsură şi punerea în executare a hotărîrilor judecătoreşti definitive şi obligatorii, care, într-un stat care respectă preeminenţa dreptului, nu pot rămîne fără efect în defavoarea uneia din părţi. Prin urmare, executarea unei hotărîri judecătoreşti nu poate fi împiedicată, anulată sau amînată (hotărîrea Burdov împotriva Rusiei şi Hornsby împotriva Greciei)".

Totodată, actele adoptate de către UNEJ RM, nu reflectă în sarcina cărui executor judecătoresc sunt puse spre executare documentele executorii în cadrul căror debitorii nu dispun de domiciliu, inclusiv străinii, şi asta de asemenea din 2010 şi până în prezent.

Astfel, interesul public abordat în speţă vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea

competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii, care poate fi asigurată în caz de acordare a posibilităţii de către executorul judecătoresc Gosic Andrei, însă fără aportul Ministerului Justiţiei al RM, în acest sens, această problemă nesoluţionată în timp de 12 ani va rămâne nesoluţionată, în umbra unor interese de grup, iar, atitudinea manifestată prin acordarea răspunsului nr. 05/1402 din 11.02.2022 al Ministerului Justiţiei al RM, doar consolidează suspiciunile în acest sens. Or, CtEDO menţionează faptul că : „Statul are obligaţia pozitivă să organizeze un sistem de executare al hotărîrilor judecătoreşti care să fie efectiv atît în drept, cît si în practică, precum şi să asigure executarea acestora fără întîrziere necuvenită" (cauza Fukler vs Ukraine).

La 11.01.2022, executorul judecătoresc Gosic Andrei a înaintat cererea nr. 190-aj-9/2018, în adresa UNEJ şi în copie Ministerului Justiţiei al RM, însă un răspuns din partea UNEJ nu a fost recepţionat, iar, Ministerul Justiţiei al RM a acordat un răspuns evaziv - nr. 05/1402 din 11.02.2022, enumerând cadrul legal ce trebuie respectat, însă care este absolut neglijat de către UNEJ timpt de 12 ani, tacit agreat de către Ministerul Justiţiei al RM, care nu s-a expus sub nici formă, prin ce asigură o eschivare de la obligaţiunile debitoriale ale UNEJ.

La 28.03.2022, executorul judecătoresc Gosic Andrei a înaintat cererea nr. 190-aj-12/2022 către UNEJ, Ministerul Justiţiei al RM, Membrii Consiliului UNEJ, CTEJ Centru şi Secretar General, şi a solicitat ca, întru evitarea unor încercări de a fugi de responsabilitatea acordată în baza legii, pornind de la prevederile Codului administrativ al RM, Legea nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti şi prevederile CEDO, de a lua act de cele elucidate supra şi de a adopta o decizie legală şi matură, lăsând la o parte interesele de grup şi toate aprecierile subiective, şi ca rezultat :

- a lua act de cunoştinţă de prezenta adresă;
- abţinerea de la examinare a persoanelor din cadrul Consiliului UNEJ care sunt în conflict de interese şi nu pot participa la examinarea procedurii administrative respective;
- completarea ordinei de zi a şedinţei Consiliului UNEJ RM din 29.03.2022 ora 11:00, cu următorul subiect;
- revizuirea Hotărârii nr. 21 din 09.07.2020 a Consiliului UNEJ RM, cu privire la modificarea Hotărârei Consiliului nr. 1 din 26.09.2010, şi ca rezultat stabilirea de către CTEJ CENTRU a circumscripţiei şi extinderea competenţei teritoriale a executorului judecătoresc Gosic Andrei în privinţa localităţilor din stînga Nistrului, în special : m. Tiraspol, r. Camenca, r. Dubăsari, r. Gr*****iopol, r. Rîbniţa (parţial), r. Slobozia, inclusiv în privinţa documentelor executorii în cadrul căror debitorii nu dispun de domiciliu, inclusiv străinii, cu adoptarea deciziei respective şi transmiterea spre executare CTEJ Centru, în termen cât mai operativ posibil;
- informarea executorului judecătoresc Gosic Andrei în formă scrisă despre toate actele adoptate şi acţiunile realizate în cadrul procesului administrative respectiv.

Cu părere de rău, interesele de grup au prevalat în mod vădit, or, în termenul prevăzut de lege, executorul judecătoresc Gosic Andrei nu a recepţionat nici un răspuns de la nici un adresat (Ministerul Justiţiei al RM, Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti, Membrilor Consiliului UNEJ, Secretarul General al UNEJ RM, CTEJ Centru), iar, cererea nr. 190-aj-5/12/2022 din 28.03.2022, înaintată de executorul judecătoresc Gosic Andrei, fiind nesoluţionată în termen legal de 30 zile, inacţiuni ce sunt calificate de executorul judecătoresc Gosic Andrei drept abuzive şi ilegale.

Or, Legea nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, reglementează în mod expres procesul şi competenţele de adoptare a hotărârilor de către organul profesional, iar, Codul administrativ acordă suficiente garanţii în sensul admiterii cerinţelor formulate de către executorul judecătoresc Gosic

A., care au fost sfidate în mod ilegal şi absolut abuziv de factorii de decizie din cadrul Ministerului Justiţiei al RM, Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti, şi CTEJ Centru.

La 05.05.2022, executorul judecătoresc Gosic Andrei, întru respectarea căii prealabile şi soluţionarea amiabilă a subiectului abordat supra, a înaintat cererea prealabilă nr. 190-aj- 5/12/1/2022, către UNEJ, Ministerul Justiţiei al RM, Membrii Consiliului UNEJ, CTEJ Centru şi Secretar General, recepţionând scrisoarea nr. 05/1104 din 12.05.2022 a Ministerului Justiţiei al RM care a informat despre readresarea spre soluţionare a cererii prealabile nr. 190-aj-5/12/l/2022, către UNEJ, iar, ultima a petrecut o şedinţă on-line (care este absolut ilegală, fiind înafara cadrului legal), amânând şedinţa din 10.05.2022, pentru 26.05.2022, dată la care UNEJ s-a limitat la interogarea executorului judecătoresc Gosic Andrei, deşi la caz urma deja UNEJ să acorde răspunsuri la întrebările expuse în cererea deferită spre examinare, fiind formulate şi obiecţii scrise de executorul judecătoresc Gosic Andrei, în privinţa procesului - verbal al şedinţei Consiliului UNEJ din s-a limitat la examinarea exclusiv a cererii prealabile a executorului judecătoresc Gosic Andrei, fapt confirmat şi din conţinutul procesului — verbal al şedinţei respective.

Drept rezultat, în data de 06.06.2022, prin intermediul poştei electronice *****) executorul judecătoresc Gosic Andrei a recepţionat Hotărârea nr. 33 din 26.05.2022 a Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti RM, care reprezintă expresia abuzului manifestat de către UNEJ, ultima sfidând cadrul legal ce guvernează speţa.

Unicul argument, care a fost generat în mod artificial de către UNEJ, cu privire la poziţia sa abuzivă ocupată, sunt răspunsurile Biroului Politici de Reintegrare, care s-a expus exclusiv asupra problemei liberei circulații în regiunea din stînga Nistrului și m.Bender, însă acest aspect este utilizat în mod declarativ, or, nici UNEJ și nici Ministerul Justiției al RM, nu va acorda un răspuns plauzibil sau cel puțin tangențial logic cum de r.Rîbnița este deservită bine mersi de către executorul judecătoresc Corcescu Aurel.

Iar, întru consolidarea acestei afirmații este necesar de a exemplifica prin situația analogică în Sistemul Judecătoresc, care în mod legal a stabilit competența teritorială în privința localităților din stînga Nistrului și m.Bender, însă la acțiunile necesare de a fi realizate la fața locului, cum ar fi cele specificate la art.225 și art. 308[1] din CPC, judecătorii se limitează și atît, totul este extrem de simplu, dacă să respectăm cadrul legal, dar nu să urmărim scopuri obscure cum o fac factorii de decizie ai UNEJ. Iar, executarea silită prevede un spectru atît de larg de acțiuni posibile de a fi realizate întru asigurarea executării documentelor executorii, încît acest argument al UNEJ este combătut absolut.

Conform art. 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, jieasupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. *Or, art. 14 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, care prevede în mod expres: „*exercitarea drepturilor si libertăţilor recunoscute de prezenta convenţie trebuie sa fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine naţională sau socială, apartenenţa la o minoritate naţională, avere, naştere sau orice alta situaţie".

Circumstanţe în care, la caz este de menţionat că, potrivit unei jurisprudenţe constante a Curţii Europe a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărîri irotivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărîri asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi, argumentelor invocate de către părţi întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs.

Spania, hotărîrea din 21 ianuarie 1999). Se reţine că actul judecătoresc tr îbuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înţeles de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecţiile formulate de către părţi (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84) 5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcţionării justiţiei, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniştrilor al Consiliului trapei), Prin prisma art.6 CEDO şi art.241 din Codul de Procedură Civilă, întru asigurarea legalităţii şi temeiniciei hotărîrii, instanţele de judecată au obligaţia de a-şi motiva hotărîrile, care trebuie să cuprindă circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părţilor şi legile de care sa călăuzit instanţa.

Important de remarcat, că jurisprudenţa instanţei europene a pus în evidenţă trăsăturile caracteristice care ţin de scopul şi obiectul Convenţiei, inclusiv, efectivitatea garanţiilor pe care ea le prevede, în aşa fel încît exigenţele pe care le proclamă, privitoare la drepturile reglementate să fio conforme spiritului general al Convenţiei. Pentru că, spune adeseori Curtea, scopul Convenţiei constă în a proteja nu drepturi „teoretice şi iluzorii", ci drepturi „concrete şi efective" (CEDFI din L mai 1980 Artico împotriva Italiei, seria A nr. 37 § 33; CEDH din 26 septembrie 1997. R.M.D. împotriva Suediei, culegere 1997-VI § 51).

La caz, argumentele invocate de reclamant, în opinia sa, justifică cerinţele sale şi indică respectiv la ilegalitatea hotărîrii contestate, ceea ce denotă că aceste argumente necesită un răspuns concret şi cert, luînd în consideraţiune faptul că, garanţiile procedurale în sensul art. 6 §1 CEDO presupun că părţile la proces au dreptul să prezinte orice observaţii pe care le consideră relevante pentru cauză, care este efectiv doar în cazul în care cererile şi observaţiile părţilor sunt într-adevăr „ascultate", adică examinate de către instanţa sesizată. Iar, instanţa trebuie să efectueze o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor şi probelor prezentate de părţi (Kraska împotriva Elveţiei, pct. 30; Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, pct. 59, Perez împotriva Franţei (MC) pct. 80). O interpretare restrictivă a garanţiilor oferite de art. 6 §1 CEDO nu este justificată. Pentru a asigura exercitarea efectivă a drepturilor garantate de art.6 CEDO, autorităţile judiciare trebuie să dovedească „diligenţă". De altfel, viciile admise de prima instanţă nu pot fi corectate decât în cazul în care decizia contestată este supusă controlului de către un organism judiciar cu jurisdicţie deplină şi care oferă el însuşi garanţiile impuse de art. 6 §1 CEDO.

La situaţia de fapt constatată, reclamantul ajunge la concluzia că întru soluţionarea justă şi multiaspectuală a diferendului dedus judecăţii, instanţa de judecată are obligaţia pozitivă de a stabili circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea speţei, pentru a elimina discrepanţa intervenită. Iar, în cazul stabilirii unei ambiguităţi care trezeşte incertitudini cu privire la circumstanţele ce ţin de fondul cauzei, urmează să întreprindă toate măsurile necesare întru elucidarea acestora, inclusiv prin obligarea părţilor implicate în proces de a prezenta probe suplimentare, ce ar aduce o lămurire asupra incertitudinilor ivite. Or, prezintă relevanţă şi folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, rezultând din specificul acestui şi care presupune în sine lămurirea completă şi pe bază de dovezi certe, pertinente şi concludente a situaţiei de fapt.

Drept urmare, prin emiterea unei hotărîri superficiale de către prima instanţă, cu certitudine reclamantului îi poate fi lezat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 al CEDO, prerogativă care prezumă dreptul la o hotărîre motivată, instanţa de judecată la emiterea hotărîrei este obligată să se expună asupra tuturor pretenţiilor invocate de către reclamant. Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărîrea să fie motivată, justiţiabilul avînd posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluţie şi să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărîri, lipsa motivării unei decizii judiciare, punînd în pericol dreptul la un proces echitabil

(cauza Kaufman vs. Belgia, 1986), în mod analogic urma să motiveze şi UNEJ deciziile sale adoptate, însă UNEJ nici sub un aspect nu a motivat deciziile sale, contestate de reclamant, şi această încălcare este una esenţială.

Conform unei jurisprudenţe constante a Curţii Europeane a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărîri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi, argumentelor invocate de către părţi întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999). Or, potrivit art. 6§1 CEDO, procesul echitabil presupune asigurarea, garantarea şi respectarea principiilor contradictorialităţii, egalităţii armelor în proces.

În conformitate cu art. 27 alin.(l) Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Prin urmare, instanţele judecătoreşti sunt obligate să-şi motiveze soluţiile şi concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului şi necesită un răspuns special în hotărîre. în cazul în care instanţa de judecată se abţine de a da un răspuns special şi explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părţii care a formulat-o posibilitatea de a şti dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Totodată, potrivit prevederilor regăsite în Hotărîrea CEDO din 13.12.2001 (cererea nr. 3701/99) cauza Mitropolia Basarabiei şi Alţii c. Moldovei, înalta Curte reaminteşte în irisprudcnţa sa constantă conform căreia expresia „prevăzută de lege" din articolele 8-11 ale convenţiei nu numai că cere ca măsura incriminată să aibă o bază în dreptul intern, dar vizează, i asemenea, şi calitatea legii în cauză, care trebuie fie suficient de accesibilă şi previzibilă în ceea ce priveşte efectele ei, adică să fie enunţată cu destulă precizie, astfel încât să permită persoanei - în caz de necesitate, cu o consultare adecvată, să-şi determine conduita sa (hotărârile Sunday Times v. Royaume Uni (nr. 1), 26 aprilie 1979, seria A nr. 30, p. 31 § 49, Larissist et autres vs Grece, 24 februarie 1998, Recueil 1998-1, p. 378, § 40, Hashman et Harrupv. Royaume-Uni (GC), nr. 25594/94, §31, CEDH 1999 VIII, Rota ru v. Roumanie [GC], nr. 28341/95, § 52, CEDH 2000-V).

Pentru a răspunde acestor exigențe dreptul intern trebuie să ofere o anumită protecție împotriva ingerințelor arbitrare ale autorităților publice în drepturile garantate de Convenție. Atunci cînd este vorba de chestiuni care aduc atingere drepturilor fundamentale, legea este contrară principiului preeminenței dreptului, acesta fiind unul din principiile fundamentale ale unei societăți democratice consacrat de Convenție, dacă marja de discreție prevăzută de lege oferă executivului împuterniciri largi. Legea trebuie să definească cu suficientă precizie scopul oricărei marje de discreție și modalitățile de exercitare a acesteia (HTchaouch v Bulgarie (GC), nr.30985/96, 84, CEDH 2000-XI).

Nivelul de precizie a legislaţiei interne - care nu poate în nici un caz să prevadă toate pjotezele - depinde într-o măsură considerabilă de conţinutul instrumentului în cauză, de domeniul care-1 reglementează şi de numărul şi statutul celor cărora li se adresează (hotărârile *Hashman Harrup* citată anterior, 31 și Groppera Radio AG et autres v Suisse, 28 martie 1990, seria A nr.173, p.26, 68).

Ilegalitatea aprecierilor UNEJ pe marginea cererilor reclamantului, este reflectată prin prizma constatărilor regăsite în Hotărîrea nr. 12 din 14.05.2015 a Curţii Constituţionale a RM, şi în speţă fiind aplicabile în mod direct prevederile art. 14 din Convenţia Europeană pentru Apărarea repturilor Omului şi

a Libertăţilor Fundamentale, care prevede în mod expres că : „*exercitarea drepturilor şi libertăţilor recunoscute de prezenta convenţie trebuie sa fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine naţională sau socială, apartenenţa la o minoritate naţională, avere, naştere sau orice alta situaţie”.*

Conform jurisprudenţei CtEDO hotărîrea judecătorească care contravine practicii formate speţe similare, constituie un precedent vicios şi un element nociv al sistemului judiciar.

În acest sens, reclamantul remarcă faptul că jurisprudenţa Curţii Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului (cauza Aurel Beian împotriva României, 06 decembrie 2 007), potrivit căreia deosebirile de tratament sunt discriminatorii dacă nu au o justificare obiectivă şi rezonabilă. Astfel, în hotărârea Curţii Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului menţionată supra, statul român a fost condamnat, reţinându-se existenţa unei jurisprudenţe neunitare, care a creat un tratament inegal unor persoane aflate în situaţii identice. în această cauză, Curtea Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului a reţinut că interpretarea şi aplicarea dispoziţiilor legii a fost soluţionată în mod diferit de instanţele judecătoreşti şi a apreciat situaţia ca fiind contrară principiului securităţii raporturilor juridice, care se regăseşte în totalitatea articolelor Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, constituind unul din elementele fundamentale ale statului de drept. în concluzie, Curtea Europeană pentru Apărarea Drepturilor O tnului a reţinut încălcarea art. 6 şi art. 1 al Protocolului 1 adiţional la Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, combinat cu art. 14 CEDO. Or, pînă în prezent, executorii judecătoreşti la trecerea de la stat la activitate privată, s-au bucurat de transferuri dintr-o circumscripţie în alta, şi aceste transferuri se operează şi în prezent anume la discreţia intimatului UNEJ RM, iar, prin eventuala respingere a prezentei cereri se va institui o pîrghie în plus în gama abuzurilor manifestate de pîrîtul UNEJ RM, în coraport cu partea tînără a corpului executorilor judecătoreşti, generînd în acest mod şi o concurenţă neloială.

Conform art. 43 al Constituţiei RM, Orice persoană are dreptul la muncă*,* la libera alesere a muncii*,* la condiţii echitabile si satisfăcătoare de muncă, precum şi la protecţia împotriva şomajului. Salariaţii au dreptul la protecţia muncii. Măsurile de protecţie privesc securitatea şi igiena muncii, regimul de muncă al femeilor şi al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repaosul săptămînal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiţii grele, precum şi alte situaţii specifice. Durata săptămînii de muncă este de cel mult 40 de ore. Dreptul la negocieri în materie de muncă şi caracterul obligatoriu al convenţiilor colective sînt garantate.

Conform art. 54 alin. (2) al Constituţiei RM, Exerciţiul drepturilor si libertăţilor nu poate ii supus altor restrînşeri decît celor prevăzute de lese, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internaţional şi sînt necesare în interesele securităţii naţionale, integrităţii teritoriale, bunăstării economice a ţării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracţiunilor, protejării drepturilor, libertăţilor şi demnităţii altor persoane, împiedicării divulgării informaţiilor confidenţiale sau garantării autorităţii şi imparţialităţii justiţiei.

Concomitent, menţinerea în vigoare a hotărîrei atacate ar duce inevitabil la încălcarea drepturilor reclamantului regăsite la articolul 13 din CEDO şi articolul 47 din Carta Drepturilor fundamentale a UE, fiind regăsit în instrumente internaţionale, cum ar fi Articolul 8 din DUDO (Declaraţia Universală a Drepturilor Omului) şi articolul 2 alineatul (3) din ICCPR (Pactul Internaţional cu privire la drepturile civile şi politice).

Este de menţionat că, deşi decizia unde se manifestă puterea discreţionară se referă la aspectele care, într-un cadru legal, conferă autorităţii publice o anumită libertate de decizie, acest lucru nu presupune în nici un caz devierea de la litera legii, or, decizia luată în mod discreţionar, trebuie să fie una

optimă, să corespundă finalităţii actului, sensului legislaţiei în vigoare, principiilor generale ale dreptului intern şi internaţional, drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, deci să corespundă scopului urmărit, care alcătuieşte esenţa „dreptului discreţionar", a cărui realizare se efectuează cu respectarea principiilor legalităţii, oportunităţii şi a echităţii. Cu alte cuvinte, autoritatea publică posedă, o marjă discreţionară, în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei, adică decizia discreţionară trebuie să fie una cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia autorităţile publice „trebuie" să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, Consiliul UNEJ era obligat prin lege să îşi exercite discreţia.

Prin prisma art. 225 alin. (1), (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

La acest capitol, relevante întru soluţionarea justă a litigiului sunt şi prevederile art. 118 din Codul administrativ, potrivit cărora motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. In motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, es te parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Principiul motivării impune necesitatea ca autoritatea care emite un act administrativ să arate, în mod expres, elementele de fapt şi de drept care determină adoptarea deciziei respective. Motivarea reprezintă un element esenţial pentru formarea convingerii cu privire la legalitatea şi oportunitatea actului administrativ, constituind, totodată, o garanţie a alegerii soluţiei optime de către organul de decizie.

Amploarea şi detalierea motivării depind de natura actului adoptat, iar cerinţele pe care trfbuie să le îndeplinească motivarea depind de circumstanţele fiecărui caz. Aşadar, deşi motivarea reprezintă o obligaţie generală, aplicabilă oricărui act administrativ, ea face obiectul unei aprecieri in concreto, după natura acestuia şi contextul adoptării sale, prin prisma obiectivul său, care este piezentarea într-un mod clar şi neechivoc a raţionamentului instituţiei emitente a actului.

Motivarea urmăreşte o dublă finalitate: îndeplineşte, în primul rând, o funcţie de transparenţă în profitul beneficiarilor actului, care vor putea, astfel, să verifice dacă actul este sau nu întemeiat; permite, de asemenea, instanţei să realizeze controlul său jurisdicţional, deci în cele din urmă permite reconstituirea raţionamentului efectuat de autorul actului pentru a ajunge la ac optarea acestuia; desigur ea trebuie să figureze chiar în cuprinsul actului şi să fie realizată de autorul său.

În conformitate cu art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de ju|decată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi

instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege. Colegiul reţine în principiu, ingerinţa în drepturile persoanei în cazurile şi condiţiile stabilite de lege, însă aceasta trebuie să fie proporţională. Astfel, conform art. 29 alin. (1) - (3) din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autorităţile publice prin care se afectează drepturile sau libertăţile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporţionalităţii. O m tsură întreprinsă de autorităţile publice este proporţională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autorităţile publice este una rezonabilă dacă ingerinţa produsă prin ea nu este disproporţionată în raport cu scopul urmărit. Principiul proporţionalităţii se referă la faptul că măsurile prin care se efectuează o ingerinţă în drepturile persoanei ar trebui folosite cu atenţie şi numai atunci când este cu adevărat urgent. Prin urmare, puterea publică nu ar trebui să intervină în drepturi mai mult decât este necesar. In aşa fel, o măsură oficială întreprinsă de autorităţile publice este proporţională dacă: are un scop legitim; este trivită; necesară şi rezonabilă.

Măsură oficială este întotdeauna potrivită dacă ajută la promovarea obiectivului dorit. Astfel, dacă este sau nu potrivită cu scopul legitim măsura de respingere a solicitării apelantului de către pârât, nu poate fi apreciată din lipsă de elemente de fapt ce urmau au fi acumulate conform ar:. 22, 85 alin. (3) şi 87 din Codul administrativ, dar şi din lipsa scopului legitim, care nu numai că nu este enunţat, dar nici motivat, circumstanţă care denotă încălcarea prevederilor art. 31 şi art. 118 alin. (1) - (3) din Codul administrativ. Or, din dosarul administrativ nu pot fi desprinse elemente de fapt care ar justifica necesitatea măsurii, şi anume netransferarea apelantului conform cererii din 21.08.2017. Având în vedere că proporţionalitatea este în strânsă legătură cu rezonabilul, la caz lipseşte şi rezonabilitatea măsurii adoptate de Consiliul UNEJ. Or, măsura oficială întreprinsă de autorităţile publice este una rezonabilă dacă ingerinţa produsă prin ea nu este disproporţională în raport cu scopul urmărit.

Procedura administrativă este marcată de un şir de obligaţii pozitive pe care autoritatea publică urmează să le onoreze atunci când soluţionează o cerere cu privire la emiterea unui act administrativ individual favorabil. Astfel, urmează să cerceteze minuţios din oficiu starea de fapt conform art. 22, 85 - 93 din Codul administrativ pentru a stabili dacă sunt întrunite condiţiile prevăzute de legea materială (art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, aşa numita rezervă a legii materiale) pentru emiterea actului administrativ individual solicitat, respectarea egalităţii de tratament (art. 23 din Codul administrativ), imparţialităţii (art. 24 din Codul administrativ), proporţionalităţii (art. 29 din Codul administrativ), securităţii juridice (art. 30 din Codul administrativ şi motivării (art. 31,118 din Codul administrativ).

Este de menţionat că, examinarea justă de către pârâţi, are o importanţă decisivă pentru întreaga procedură administrativă şi o administraţie publică eficientă a funcţiei de executor judecătoresc, conform căruia toate faptele relevante pentru cazul individual trebuie să fie constatate sub propria responsabilitate a autorităţii pârâţilor. Chiar dacă activitatea unei autorităţi depinde de o cerere, procedura suplimentară se bazează pe principiul anchetei oficiale, care impune autorităţilor să determine în mod independent toate circumstanţele care sunt semnificative pentru decizia privind cererea. în cazul în care autorităţile nu îndeplinesc sau nu îndeplinesc în totalitate această obligaţie de anchetă (cercetarea din oficiu), această neîndeplinire a investigaţiilor necesare constituie o încălcare a obligaţiei oficiale. Cu toate acestea însă Consiliul UNEJ nu doar că, nu a respectat egalitatea de tratament în raport cu alţi executori judecătoreşti aflaţi în aceleaşi condiţii, proporţionalitatea, securitatea juridică, dar şi a încălcat obligaţia oficială de a stabili faptele care să ateste de ce nu ar întruni reclamantul dreptul la emiterea actului administrativ individual pentru stabilirea competenţei teritoriale indicate în cererea reclamantului, care nu este deservită de nici un executor judecătoresc.

Or, puterea discreţionară nu trebuie confundată cu posibilitatea de a acţiona arbitrar sau fără control, cum se pare că ar sugera-o utilizarea cuvântului „discreţionar”. Atunci când decizia administrativă nu respectă limitele exterioare pe care legea le stabileşte puterii discreţionare a administraţiei, intervine excesul de putere, motiv pentru care Colegiul prin prisma art. 1 alin. (1), 3,39, 206 alin. (1) lit. b) în coroborare cu art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ conchide că şi soluţia adoptată de prima instanţă în această parte este legală şi întemeiată, iar temeiuri de casare nu există, or, examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată, în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei apelantului de emitere a actului este întemeiată, adică înaintarea acţiunii în obligare are anume ca scop - obligarea autorităţii publice de a emite un act administrativ individual solicitat de către reclamant şi respins de către pârât, însă conform competenţe funcţiei prevăzute în mod expres ce îi revine Consiliului UNEJ, ultimul fiind ghidat de interese personale şi obscure cu tentă de îmbogăţire fără justă cauză, pe seama coordonării admiterii unui eventual transfer, sau în cazul din speţă, în lipsa cărorva beneficii acordate de adoptare din oficiu a unui răspuns negativ, pentru a se răzbuna asupra reclamantului, având la bază un şir de conflicte personale.

Conform jurisprudenţei CtEDO hotărîrea judecătorească care contravine practicii formate în speţe similare, constituie un precedent vicios şi un element nociv al sistemului judiciar, iar la caz, este de menţionat că, transferuri de teritoriu a competenţei funcţionale, au fost deja efectuate iar, norma juridică ce reglementează transferul - art. 14 alin. (6) al LEGII Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, nu prevede careva criterii de admisibilitate sau eventual respingere a solicitării.

În acest sens, reclamantul remarcă faptul că jurisprudenţa Curţii Europene pentru Apărarea drepturilor Omului (cauza Aurel Beian împotriva României, 06 decembrie 2007), potrivit căreia eosebirile de tratament sunt discriminatorii dacă nu au o justificare obiectivă şi rezonabilă. Astfel, hotărârea Curţii Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului menţionată supra, statul român fost condamnat, reţinându-se existenţa unei jurisprudenţe neunitare, care a creat un tratament egal unor persoane aflate în situaţii identice. în această cauză, Curtea Europeană pentru Apărarea repturilor Omului a reţinut că interpretarea şi aplicarea dispoziţiilor legii a fost soluţionată în od diferit de instanţele judecătoreşti şi a apreciat situaţia ca fiind contrară principiului securităţii corturilor juridice, care se regăseşte în totalitatea articolelor Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, constituind unul din elementele fundamentale ale statului de drept. în concluzie, Curtea Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului a reţinut încălcarea art. 6 şi art. 1 al Protocolului 1 adiţional la Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, combinat cu art. 14 CEDO.

Conform art. 1 alin. (3) al Constituţiei RM, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile tui, libera dezvoltare a personalităţii umane, dreptatea şi pluralismul politic reprezintă valori supreme şi sînt garantate.

Conform art. 4 al Constituției RM, Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Conform art. 7 al Constituției RM, Constituția RM, Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Conform art.9 alin.(3) al Constituției RM, Piața, libera inițiativă economică, concurența loială sînt factorii de bază ai economiei.

Conform art.16 al Constituției RM, Respectarea și ocrotirea persoanei constituie îndatorire primordială a statului. Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Conform art. 46 alin.(1) al Constituției RM, Dreptul la proprietate privată, precum creanțele asupra statului sînt garantate.

În lumina celor elucidate, întru exemplificarea amplorii şi importanţei subiectului abordat reclamantul executor judecătoresc Gosic Andrei, consideră necesar de a enumera documentele executorii care deja sunt primite spre executare, fiind în lucru (unele executate deja parţial), dinlocalităţile din stînga Nistrului, în special: m. Tiraspol, r. Camenca, r. Dubăsari, r. Gr*****iopol, r. Rîbniţa (parţial), r. Slobozia, inclusiv în privinţa documentelor executorii în cadrul căror debitorii dispun de domiciliu, inclusiv străinii, aceste documente fiind anexate la cererea de chemare în judecată.

Însă şi mai importante sunt, ca dovadă a consolidării poziţiei reclamantului, documentele executorii ce au fost efectiv executate integral, în special :

- Documentul executoriu nr. 2-205/2020 emis de către Judecătoria Căuşeni sediul Central la 09.10.2020 privind încasarea de la debitorul Berioza Mihail, în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în sumă de 432 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-434/2020 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-374r/2022;

Documentul executoriu nr. 2-1242/18 emis de către Judecătoria Căuşeni sediul Central la 16.04.2019 privind încasarea de la debitorul Zagorodnii Alexandr *****, în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în sumă de 150 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-636/2021 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-483r/2022;

Documentele executorii nr. 71/21 emise de către Serviciul Vamal al MF al RM la privind încasarea de la debitorul Bedrac Nicolai *****, în beneficiul bugetului de stat a sumei totale în mărime de 20460,55 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-600/2021 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-510r/2022;

Documentul executoriu nr. 1261/21 emis de către Serviciul Vamal al RM, Biroul Vamal Centru la 12.04.2021 privind încasarea de la debitorul Levichin Ruslan *****, în beneficiul bugetului de stat sancţiunea contravenţională în sumă de 4 200 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S- 608/2021 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-512r/2022;

Documentul executoriu nr. 1-232/2020 emis de către Judecătoria Căuşeni Sediul Ştefan Vodă la 19.05.2021 privind încasarea de la debitorul Gaidei Alexandr ***** în beneficiul bugetului de stat amenda penală în mărime de 25 000 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-63 8/2021 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-527r/2022;

Documentul executoriu nr. 426/2021 emis de către Serviciul Vamal al RM la privind încasarea de la debitorul Dorofeev Serghei *****, în beneficiul bugetului de stat amenda contravenţională în sumă de 3 000 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-758/2021 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-541r/2022;

Documentul executoriu nr. 2-1250/2018 emis de către Judecătoria Căuşeni Sediul Central la 28.01.2021 privind încasarea de la debitorul Litveacov Serghei, în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în sumă de 175 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-681/2021 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S- 554r/2022;

Documentul executoriu nr. 1-250/2019 emis de către Judecătoria Căuşeni Sediul Ştefan Vodă la 01.11.2021 privind încasarea de la debitorul Cozacenco Dmitri *****, în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în sumă de 160 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-631/2022 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-631/2022;

Documentul executoriu nr. 2-335/2020 emis de către Judecătoria Criuleni Sediul Dubăsari la 11.11.2020 privind încasarea de la debitorul Spiridonov Alexandru ***** în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în sumă de 408 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-667/2022 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-667/2022;

Documentul executoriu nr. 2-1141/2021 emis de către Judecătoria Căuşeni Sediul Central la 13.12.2021 privind încasarea de la debitorul Sambujuc Irina ***** în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în sumă de 22,18 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-672/2022 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-672/2022;

Documentul executoriu nr. 54/2022 emis de către Serviciul Vamal al RM la privind încasarea de la debitorul Grilie Andrei Ruslan, în beneficiul bugetului de stat amenda contravenţională în sumă de 4 500 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-814/2022 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-814/2022;

Documentul executoriu nr. 2-615/19 emis de către Judecătoria Criuleni sediul Central la 07.08.2020 privind încasarea de la debitorul Uzuncayir Mustafa, în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în sumă de 368,17 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-382/2020 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-359r/2022;

Documentul executoriu nr. 2-589/2020 emis de către Judecătoria Criuleni sediul Central la 13.10.2020 privind încasarea de la debitorul Sorochin Serghei *****, în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în sumă de 150 lei; încheierea p ivind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-443/2020 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-378r/2022;

Documentul executoriu nr. 2-299/2019 emis de către Judecătoria Căuşeni Sediul Central la 15.03.2022 privind încasarea de la debitorul Antonovschi Dmitri *****, în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în sumă de 100 lei; încheierea p ivind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-826/2022 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-826/2022;

Documentul executoriu nr. 2-1387/2021 emis de către Judecătoria Căuşeni Sediul Central la 23.12.2021 privind încasarea de la debitorul Ababii Alexandr în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în sumă de 396 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-657/2022 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-657/2022;

Documentul executoriu nr. 2-76/2020 emis de către Judecătoria Căuşeni sediul Central la 09.10.2020 privind încasarea de la debitorul Strusevici Alexandr *****, în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în sumă de 150 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-435/2020 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-375r/2022;

Documentul executoriu nr. 2-66/2015 emis de către Judecătoria Dubăsari la 21.04.2015 privind încasarea de la debitorul Rozneriţa Andrei *****, în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 150 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-480/2021 şi încheierea privind încetarea dosarului de executare . 190-S-451r/2022;

Documentul executoriu nr. 2-1239/2020 emis de către Judecătoria Căuşeni sediul Csntral la 19.02.2021 privind încasarea de la debitorul Voloşin Iurii *****, în beneficiul bugetului de stat de sancţiunea contravenţională în sumă de 150 lei; îrcheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-513/2021 şi încheierea plivind încetarea dosarului de executare nr. 190-S-470r/2022;

Documentul executoriu nr. 2-373/2010 emis de către Judecătoria Dubăsari la 16.11.2010 privind încasarea de la debitorul Combureanu Dumitru *****, în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în sumă de 165 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-479/2021 şi încheierea privind încetarea dosarului de xecutarenr. 190-S-450r/2022;

Documentul executoriu nr. 2-1272/2020 emis de către Judecătoria Căuşeni sediul Cbntral la 15.02.2021 privind încasarea de la debitorul Basiul Serghei *****, în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în sumă de 540 lei; încheierea privind primirea şi intentarea dosarului de executare nr. 190-S-514/2021 şi încheierea privind încetarea sarului de executare nr. 190-S-471r/2022.

Invocînd prevederile art. art. 6 şi art. 1 al Protocolului 1 adiţional la Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, art. 14CEDO, Constituţia RM, Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, STATUTUL UNEJ RM, adoptat prin Hotărîrea nr. 1 a Congresului executorilor judecătoreşti din 21.09.2010 şi nepublicat până în prezent în Monitorul Oficial al RM, art. 4, 5, 7, 12, 32, 33, 38, 166, 167 CPC al RM; Codul administrativ al RM, solicită admiterea acțiunii.

Pîrîtul - Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, la 30.09.2022 a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 115-138, Vol.II).

Pîrîtul - Ministerul Justiției al Republicii Moldova, la 30.09.2022 a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 109-113, Vol.II).

Persoana terță - Serviciul Fiscal de Stat, la 19.09.2022 a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, solicitând de a decide obiectiv asupra acțiunii supuse examinării (f.d. 99-101, Vol.II).

Persoana terță - Guvernul Republicii Moldova, Biroul politici de reintegrare, la 17.10.2022 a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 187-189, 213-217, Vol.II).

În şedinţa de judecată de examinare şi soluţionare în fond a acţiunii, reclamantul Andrei Gosic a solicitat admiterea acțiunii pe motivele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată.

Reprezentantul pârâtului UNEJ - Iurii Mihov, în ședința de judecată nu a recunoscut acțiunea solicitând respingerea acesteia pentru motivele invocate expres în referința anexată la dosar.

Reprezentanții Ministerului Justiției al RM, Guvernului Republicii Moldova, Serviciul Fiscal de Stat și Biroul Politici de Reintegrare, în ședința de examinare şi soluţionare în fond a acţiunii nu s-au prezentat, instanța, în temeiul art.218 lit. d) Cod Administrativ, a dispus soluționarea acțiunii în lipsă.

Examinînd cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată conchide că aceasta este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Materialele cauzei denotă că, reclamantul Andrei Gosic este deţinătorul licenţei pentru exercitarea profesiei de executor judecătoresc, seria LE nr. 190, eliberată la 04.12.2015 (f.d.18).

Prin Hotărîrea UNEJ nr.21 din 09.07.2020, în contextul adresărilor anterioare ale Ministerului Justiţiei, cît şi în vederea asigurării posibilităţii creditorilor de a-şi valorifica drepturile recunoscute printr-un document executoriu, în contextul căruia calitatea de debitor este deţinută de persoane domiciliate pe teritoriul Republicii Moldova în partea stîngă a Nistrului, ţinînd cont de prevederile constituţionale specificate la alin. 3 al art.1, art. 16, art. 18, art. 43-44, art. 47 din Constituţia Republicii Moldova, dar şi

specificul activității în zona ce nu se află sub controlul autorităţilor Republicii Moldova, în temeiul art. 42 alin.(3) lit. d) al Legii privind executorii judecătoreşti, Consiliul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătorești, a hotărît :

1. A modifica Hotărîrea Consiliului nr. 1 din 26.09.2010, prin completarea circumscripţiei Camerei teritoriale a executorilor judecătoreşti Nord cu r. Camenca şi circumscripţiei Camerei teritoriale a executorilor.judecătoreşti Centru cu r. Gr*****iopol, r. Slobozia, r. Rîbniţa or. Tiraspol, Bender (Tighina) şi localităţile din raionul Dubăsari, care nu se află sub controlul autorităţilor Republicii Moldova;

2. A solicita Camerelor teritoriale a executorilor judecătoreşti Nord şi Centru, stabilirea competenţei teritoriale a executorilor judecătoreşti, pentru acţiuni ce pot fi efectuate pe teritoriul controlat de autorităţile Republicii Moldova, în privinţa categoriilor de documente executorii, pentru a căror punere în executare există reglementări legale imperative referitor la teritorialitate, în circumscripţiile localităţilor specificate la pct. 1 al prezentei;

3. A stabili că modificările operate la Hotărârea Consiliului nr. 1 din 26.09.2010 în temeiul prezentei hotărâri, cît şi prevederile p. 2 ale prezentei, se vor pune în aplicare după implementarea, de către autorităţile statale competente, a mecanismelor de stimulare şi protecție a executorilor judecătoreşti vizaţi;

4. Prezenta hotărîre se aduce la cunoștință tuturor executorilor judecătorești, Camerelor teritoriale a executorilor judecătorești Nord, Centru și Ministerului Justiției (f.d.45).

Prin cererea adresată Ministerului Justiției al RM, Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, Secretarului General al UNEJ, CTEJ Centru, din 28.03.2022, executorul judecătoresc Andrei Gosic, a solicitat :

- a lua act de cunoștință cu prezenta adresă;

- abținerea de la examinare a persoanelor din cadrul Consiliului UNEJ care sunt în conflict de interese și nu pot participa la examinarea procedurii administrative respective;

- completarea ordinei de zi a ședinței Consiliului UNEJ din 29.03.2022, cu următorul subiect:

- revizuirea Hotărîrii UNEJ nr.21 din 09.07.2020, cu privire la modificarea Hotărîrii Consiliului nr.1 din 26.09.2010, și ca rezultat stabilirea către CTEJ Centru a circumscripției și extinderea competenței teritoriale a executorului judecătoresc Gosic Andrei în privința localităților din stînga Nistrului, în special : m.Tiraspol, r.Camenca, r.Dubăsari, r.Gr*****iopol, r.Rîbnița (parțial), r/Slobozia, inclusiv în privința documentelor executorii în cadrul căror debitorii nu dispun de domiciliu, inclusiv străini, cu adoptarea deciziei respective și transmiterea spre executare CTEJ Centru, în termen cît mai operativ posibil;

- informarea executorului judecătoresc Gosic Andrei în formă scrisădespre toate actele adoptate și acțiunile realizate în cadrul procesului administrativ respectiv (f.d.52-55).

Prin cererea prealabilă adresată Ministerului Justiției al RM, Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, Secretarului General al UNEJ, CTEJ Centru, din 05.05.2022, executorul judecătoresc Andrei Gosic, a solicitat :

- revizuirea Hotărîrii UNEJ nr.21 din 09.07.2020, cu privire la modificarea Hotărîrii Consiliului nr.1 din 26.09.2010, și ca rezultat stabilirea către CTEJ Centru a circumscripției și extinderea competenței teritoriale a executorului judecătoresc Gosic Andrei în privința localităților din stînga Nistrului, în special : m.Tiraspol, r.Camenca, r.Dubăsari, r.Gr*****iopol, r.Rîbnița (parțial), r/Slobozia, inclusiv în privința documentelor executorii în cadrul căror debitorii nu dispun de domiciliu, inclusiv străini, cu adoptarea deciziei respective și transmiterea spre executare CTEJ Centru, în termen cît mai operativ posibil;

- informarea executorului judecătoresc Gosic Andrei în formă scrisădespre toate actele adoptate și acțiunile realizate în cadrul procesului administrativ respectiv (f.d.61-64).

Prin Hotărîrea Consiliului UNEJ nr.33 din 26.05.2022, s-a hotărît :

1. A lua act de demersul Ministerului Justiției nr.05/1104 din 12.05.2022, cererea prealabilă a executorului judecătoresc Gosic Andrei din 05.05.2022 și scrisoarea din 28.03.2022;

2. A înainta în mod repetat adresări către autoritățile naționale în vederea identificării soluțiilor viabile de asigurare a activității executorilor judecătorești în privința debitorilor ale căror bunuri/domiciliu se află în stînga Nistrului;

3. A amîna soluționarea cererii executorului judecătoresc Gosic Andrei, pînă la identificarea mecanismelor de lucru adaptate la specificul zonei din stînga Nistrului. Ulterior recepționării acestora, se va reveni la subiectul abordat;

4. Prezenta hotărîre se aduce la cunoștință executorului judecătoresc vizat (f.d.88).

Cadrul normativ general.

Conform art. 53 din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Conform art. 3 Cod Administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 6 Cod Administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

Conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 Cod Administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

Conform art. 16 Cod Administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 18, 19, 20 Cod Administrativ, Interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii. Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative. Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 21 Cod Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Conform art. 22 Cod Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 30 Cod Administrativ, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În concordanţă cu art. 31 Cod Administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Conform art. 137 Cod Administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Daca autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform art. 189 alin. (1) Cod Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 225 Cod Administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) şi-a exercitat dreptul discreţionar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar;

d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

În cazul în care au fost emise acte administrative individuale şi normative referitoare la securitatea naţională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepţionale, la măsurile de urgenţă luate de autorităţile publice în vederea combaterii calamităţilor naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor şi a altor fenomene similare, instanţa de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanţe:

a) existenţa situaţiei excepţionale la data la care a fost emis actul;

b) competenţa autorităţii publice de a emite actul;

c) existenţa interesului public care justifică emiterea actului administrativ;

d) imposibilitatea efectivă a autorităţii publice de a emite actul în condiţii obişnuite.

Alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sunt reglementate expres prin legi speciale.

Cadrul normativ special.

Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, (1) Prezenta lege stabileşte statutul, sarcinile şi responsabilităţile executorilor judecătoreşti, modul de organizare profesională şi de autoadministrare, relaţiile lor cu autorităţile publice, cu organizaţii publice sau private.

Articolul 26. Competenţa teritorială.

(1) Executorul judecătoresc poate întreprinde acţiuni de executare silită doar în circumscripţia camerei teritoriale a executorilor judecătoreşti în interiorul căreia îşi are sediul biroul său, dacă legea nu stabileşte altfel.

(4) În cazul în care, în circumscripţia unei judecătorii, numărul executorilor judecătoreşti este insuficient, camera teritorială a executorilor judecătoreşti va extinde temporar competenţa teritorială a unui sau a mai multor executori judecătoreşti din circumscripţia aceleiaşi camere în privinţa categoriilor de documente pentru a căror punere în executare există reglementări legale imperative referitor la teritorialitate.

Articolul 40. Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti.

(1) Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti este o asociaţie profesională necomercială din care fac parte toţi executorii judecătoreşti. Uniunea îşi are sediul în municipiul Chişinău. Executorii judecătoreşti devin membri ai Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti în momentul învestirii în funcţie.

(2) Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti este persoană juridică şi activează în bază de statut.

(7) Organele Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti sînt:

a) congresul;

b) Consiliul;

c) preşedintele;

d) secretarul general;

e) comisia de cenzori.

Articolul 42. Consiliul.

(1) Organul executiv al Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti este Consiliul, constituit din 7 membri, aleşi pe un termen de 4 ani. Preşedintele Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti este de drept şi preşedinte al Consiliului.

(3) Consiliul are următoarele atribuţii:

a) propune ministrului justiţiei spre aprobare numărul necesar de executori judecătoreşti şi teritoriul de activitate;

d) stabileşte circumscripţiile camerelor teritoriale ale executorilor judecătoreşti.

Articolul 48. Atribuţiile camerei teritoriale a executorilor judecătoreşti.

Camera teritorială a executorilor judecătoreşti are următoarele atribuţii:

c) stabileşte competenţa teritorială a executorilor judecătoreşti în interiorul circumscripţiei instanţei de judecată în privinţa categoriilor de documente executorii, pentru a căror punere în executare există reglementări legale imperative referitor la teritorialitate.

Regulamentul de activitate a Camerelor teritoriale a executorilor judecătoreşti.

Pct. 4. Preşedintele camerei teritoriale a executorilor judecătoreşti: a. reprezintă interesele executorilor judecătoreşti în organele de autoadministrare a profesiei; b. decide asupra acţiunilor procedurale, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare; c. asigură îndeplinirea hotărîrilor organelor de autoadministrare a profesiei; d. asigură întocmirea, modificarea şi publicarea anuală a listei executorilor judecătoreşti membri ai camerei; e. stabileşte competenţa teritorială a executorilor judecătoreşti în interiorul circumscripţiei instanţei de judecată în privinţa categoriilor de documente executorii, pentru a căror punere în executare există reglementări legale imperative referitor la teritorialitate, inclusiv decide asupra extinderii competenţei teritoriale a executorilor judecătoreşti în condiţiile art.26 al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti;

53. Dacă în circumscripţia unei judecătorii nu este suficient numărul de executori judecătoreşti, sau nici un executor judecătoresc nu a fost învestit în funcţie în cadrul circumscripţiei judecătoriei, preşedintele camerei va extinde temporar competenţa teritorială a unui sau mai multor executori judecătoreşti din circumscripţia altei judecătorii. Extinderea competenţei teritoriale nu presupune învestirea cu împuterniciri de executare silită în circumscripţia judecătoriei respective şi nu atrage după sine consecinţele prevăzute la art. 161 al Codului de executare şi art.25 alin.(2) al Legii privind executorii judecătoreşti.

Astfel, se constată că, Consiliul UNEJ are atribuția de a stabili circumscripțiile camerelor teritoriale ale executorilor judecătorești, iar Camerele teritoriale a executorilor judecătorești, reprezentate la rândul acestora de un Președinte - dețin atribuția de a stabili competența teritorială a executorilor judecătorești, în limitele circumscripțiilor stabilite de Consiliul UNEJ.

Prin Hotărîrea UNEJ nr.1 din 26.09.2010 au fost stabilite circumscripțiile CTEJ Nord, Centru și Sud, cu indicarea în hotărîre a raioanelor pentru care CTEJ Nord, Centru și Sud dețin competență, însă după cum rezultă din textul acesteia nici una din camere nu include în circumscripții - localitățile din stânga Nistrului : m. Tiraspol, r. Carnenca, r. Dubăsari, r. Grigoriopol, r. Rîbnița, r. Slobozia.

La caz este de menționat că, prin scrisoarea nr. 23-05-294 la nr. 1508 din 30.12.2019, adresată UNEJ, Biroul politici de Reintegrare, a a indicat că în pofida eforturilor multilaterale depuse, autoritățile constituționale nu dețin un control efectiv asupra localităților din stânga Nistrului și mun. Bender și rămâne nesoluționată problema liberei circulații în regiune a funcționarilor publici și a diferitor categorii de persoane care sunt în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Biroul politici de Reintegrare a reiterat faptul că pe platformele existente de negocieri, până în prezent nu a fost agreat un mecanism de interacțiune și de schimburi informaționale între ambele maluri ale Nistrului în diferite sfere, inclusiv în ceea ce privește punerea în aplicare a documentelor executorii, iar depășirea dificultăților la acest capitol poate fi asigurată la etapa de post-reglementare durabilă și atotcuprinzătoare a problemei transnistrene. Deoarece persistă riscuri și provocări iminente din partea exponenților Tiraspolului în privința participanților la procedurile de executare ce intenționează să desfășoare în unitățile administrativ-teritoriale din stânga Nistrului și mun. Bender, Biroul a reiterat recomandarea de a evita deplasările de serviciu ale executorilor judecătorești în regiunea transnistreană (f.d.173).

De asemenea este de reținut că, Hotărârea UNEJ nr. 21 din 09.07.2020, fiind modificată Hotărârea Consiliului UNEJ nr. 1 din 26.09.2010, s-a indicat următoarele :

1. completarea circumscripției Camerei teritoriale a executorilor judecătorești Nord cu r. Camenca, și Centru cu r. Grigoriopol , r. Slobozia, r. Rîbnița, or. Tiraspol, Bender (Tighina) și localitățile din raionul Dubăsari, care nu se află sub controlul autorităților Republicii Moldova;

2. A solicita Camerelor teritoriale a executorilor judecătorești Nord și Centru, stabilirea competenței teritoriale a executorilor judecătorești, pentru acțiuni ce pot fi efectuate pe teritoriul controlat de autoritățile Republicii Moldova, în privința categoriilor de documente executorii, pentru a căror punere în executare există reglementări legale imperative referitor la teritorialitate, în circumscripțiile localităților specificate la pct. 1 al prezentei;

3. A stabili că modificările operate la Hotărârea Consiliului nr. 1 din 26.09.2010 în temeiul prezentei hotărâri, cât și prevederile p.2 ale prezentei, se vor pune în aplicare după implementarea, de către autoritățile statale competente, a mecanismelor de stimulare și protecție a executorilor judecătorești vizați.

Prin urmare, se atestă că au fost operate modificări la circumscripțiile CTEJ Centru și Nord, însă în vederea protejării drepturilor și intereselor, cât și asigurării securității atât ale executorilor judecătorești,

cât și tuturor participanților la procedura de executare, cu punerea în aplicare a acestora din momentul în care statul va implementa mecanismele de protecție de rigoare.

Astfel deoarece măsurile de a căror executare sunt competente alte autorități de resort ale statului, nu au fost întreprinse, circumscripțiile pentru raioanele din stânga Nistrului, nu au fost puse în aplicabilitate, CTEJ este în imposibilitate, în lipsa circumscripțiilor respective de a da curs și de a stabili competența vreunui executor judecătoresc pentru aceste raioane.

Ulterior, tot Biroul politici de Reintegrare prin scrisoarea nr. 23/05/8159 la solicitarea nr. 639 din 15.07.2020, a menționat că, problema enunțată s-a încercat a fi discutată în negocieri, însă continuarea dialogului a fost imposibilă din motiv că Tiraspolul dorește un soi de ,,recunoaștere reciprocă a hotărârilor judiciare" și un schimb de informații cu date cu caracter personal, acțiuni ce contravin cadrului normativ în vigoare și afectează grav suveranitatea și integritatea teritorială a țării (f.d.174).

Instanța consideră justă poziția Consiliului referitor la solicitarea reclamantului cu privire la extinderea propriei competențe teritoriale pentru raioanele din stânga Nistrului, or Consiliul a evaluat riscurile existente și a decis că cererea adresată nu poate fi examinată definitiv în condițiile în care identificarea soluțiilor pentru problema Transnistriană, având în vedere lipsa controlului jurisdictional al autorităților din Republica Moldova pe teritoriul necontrolat - nu ține de competența UNEJ, ci a autorităților publice implicate în gestionarea și regularea diferendului.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii : 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Nici unul din temeiurile invocate de reclamant în vederea anulării actului contestat, nu poate fi apreciat de către instanța de judecată ca temei de ilegalitate a actului administrativ contestat.

Prin urmare, activitatea administrativă realizată de către autoritatea publică pârâtă, care sa finalizat cu emiterea actului defavorabil contestat, este conformă legii și temei legal de anulare a acestuia nu există.

În acest sens se impune a fi specificat că, în conformitate cu prevederile art.16 din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art.137 al Codului administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar şi doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea

publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În esență dreptul discreționar al autorității publice este de a permite administrației să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, autoritatea publică poate lua decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract şi circumstanțele reale a unei situații concrete. În special, discreția oferă un loc pentru un test de rapiditate şi echitate. La discreția administrației, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz.

Autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură, în baza dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere şi trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa. Termeni precum „poate" sau „este autorizat" în normele legale indică o astfel de latitudine. Respectiv, autoritatea trebuie să-şi exercite întotdeauna discreția, așa cum solicită legiuitorul.

În condițiile speței, legea nu oferea autorității publice pârâte dreptul de a alege o soluție sau alta, unica soluție legală fiind cea aleasă de autoritatea publică pârâtă, și anume înaintarea în mod repetat adresări către autoritățile naționale în vederea identificării soluțiilor viabile de asigurare a activității executorilor judecătorești în privința debitorilor ale căror bunuri/domiciliu se află în stînga Nistrului, și respectiv amînarea soluționării cererii executorului judecătoresc Gosic Andrei, pînă la identificarea mecanismelor de lucru adaptate la specificul zonei din stînga Nistrului. Ulterior recepționării acestora, se va reveni la subiectul abordat.

Potrivit art.225 alin.(2) Cod administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Prin prisma prevederilor Codului administrativ, instanțele de judecată nu doar verifică legalitatea unui act administrativ, ci realizează verificarea exercitării de către autoritatea publică a întregii activități, a dreptului discreționar. Prin dreptul discreționar al autorității publice se subînțelege puterea de care dispune autoritatea publică, în baza legii, să hotărască fie necesitatea actului însuși, fie cuprinsul lui, fie momentul adoptării lui, în funcție de interesul general pe care trebuie să-l satisfacă continuu și permanent serviciul public.

Raportând normele legale precitate la circumstanțele faptice stabilite, instanța judecătorească a ajuns la concluzia fermă că, Hotărîrea Consiliului UNEJ nr.33 din 26.05.2022, corespunde prevederilor legale și actul contestat este emis cu respectarea principiului legalității (art.21 Cod administartiv), deoarece autoritatea emitentă a deciziei defavorabile reclamantului și-a exercitat dreptul său discreționar fără greșeli discreționare, a luat în considerare toate faptele relevante, a respectat limitele legale ale dreptului său discreționar și și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Celelalte temeiuri invocate de către reclamant întru anularea actului administrativ contestat, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea actului contestat.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanţele faptice stabilite, precum și criticele aduse de către reclamant referitor la acțiunile/inacțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide asupra legalității actului contestat.

Argumentele reclamantului, nu pot fi reținute de către instanța de judecată ca temei de ilegalitate a actului defavorabil contestat, deoarece reclamantul interpretează lato sensu normele pe cale le consideră relevante. Iar scopul primordial al instituției contenciosului administrativ, după cum s-a invocat și supra,

este prestabilit de legiuitor și presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităţilor publice, ordonarea activităţii autorităţilor publice. Respectiv, ca acțiunea în contencios administrativ promovată de reclamant să fie pasibilă de admis, reclamantul urma să identifice pretinse ilegalități și/sau abuzuri admise de către pârât la emiterea actului contestat, ceea ce nu s-a identificat în speță. Or, actul contestat și activitatea administrativă desfășurată de către autoritatea publică pârâtă este conformă principiului legalității (art.21 Cod administrativ), nefiind identificat de către instanța de judecată nici un abuz din partea autorității publice pârâte în desfășurarea activității administrative care s-a finalizat cu emiterea actului defavorabil contestat de reclamant. Prin urmare, acțiunea reclamantului privind anularea actului administrativ defavorabil urmează a fi respinsă, deoarece actul defavorabil emis este legal. Legalitatea actului administrativ defavorabil, condiționează respingerea acțiunii și în partea obligării emiterii actului administrativ individual favorabil. Or, potrivit legii, doar în cazul ilegalității actului devaforabil, instanța de judecată este investită cu competența de obligare a autorității publice pârâte să emită actul administrativ individual favorabil.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Din considerentele menţionate supra, instanța ajunge la concluzia de a respinge acțiunea înaintată de către executorul judecătoresc Andrei Gosic împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și Ministerului Justiției al Republicii Moldova, persoane terțe Guvernul Republicii Moldova, Serviciul Fiscal de Stat și Biroul Politici de Reintegrare, ca fiind neîntemeiată, or pîrîtul prin argumentele şi probele anexate la materialele cauzei a demonstrat legalitatea actului contestat.

Conform art.224 alin.(1) lit.f) Codul Administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri : respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e)

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit.f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către executorul judecătoresc Andrei Gosic împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și Ministerului Justiției al Republicii Moldova, persoane terțe Guvernul Republicii Moldova, Serviciul Fiscal de Stat și Biroul Politici de Reintegrare, cu privire la anularea actului administrativ – Hotărîrea Consiliului UNEJ nr.33 din 26.05.2022, oligarea emiterii actului administrativ favorabil solicitat, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru